

Anna Piwko

Lwówek Śląski, woj. jeleniogórskie,
ul. E. Orzeszkowej

Informator Archeologiczny : badania 11, 233-234

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRUSZWICA
woj. bydgoskie
Stanowisko 2

patrz
wczesne średniowiecze

KWIDZYN
woj. elbląskie
Zamek

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Iwona Wolanin-Szułdrzyńska. Finansowało Muzeum Zamkowe w Malborku. Pierwszy sezon badań. Zamek biskupów pomerańskich z XIV w.

Badania archeologiczne przeprowadzone na dziedzińcu zamkowym są wstępem do przygotowania dokumentacji dla kapitalnego remontu obiektu.

Celem badań jest określenie stopnia zachowania i przebieg piwnic w nieistniejących obecnie skrzydłach zamku. W związku z tym wykopy założono na miejscu skrzydła wschodniego i południowego.

W wykopie I uchwycono fundamenty wieży kościoła katedralnego, co pozwala wykluczyć istnienie piwnic we wschodnim skrzydle zamku.

Dotychczasowe badania w wykopie II potwierdzają istnienie piwnic w południowym skrzydle zamku.

Uzyskany materiał archeologiczny w postaci różnej chronologicznie ceramiki (XIV-XV-XVII-XX w.), kafli, szkła pozwala wstępnie określić fazę zasypywania piwnic na koniec XVIII w. i lata trzydzieste XIX wieku.

Badania będą kontynuowane.

LEŻAJSK
woj. rzeszowskie
Stanowisko 3

patrz
okres wpływów rzymskich

LNÓWEK ŚLĄSKI
woj. jeleniogórskie
ul. B. Orzeszkowej

Wojewódzki Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Anna Piwo. Finansował WQAK. Osadnictwo miejskie XIV - XV w.

Podczas prac ziemnych związanych z budową domu towarowego na głębokości 3-4 m natrafiono na ślady osadnictwa z okresu średniowiecza.

Odkryto pozostałości urządzeń komunalnych pochodzących z XIV - XV wieku. Zbadano 3 kłoki założone na planie koła o średnicy 1,2 - 1,4 m. Ściany zbudowane były w konstrukcji plecionkowej z prętów o średnicy 2-3 cm. W ich wypełniku znajdowały się między innymi naczynia gliniane, fragmenty naczyń szklanych i drewnianych, wyroby skórzanе, a ponadto jedna podkowa.

LUBLIN - Stare Miasto
Zespół Klasztorny
O.O. Dominikanów

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Hunicz. Finansował Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych w Lublinie. Drugi sezon badań. Zespół klasztorny O.O. Dominikanów. Materiały z przełomu wczesnego i późnego średniowiecza, późnośredniowieczne i nowożytnie!

Badania archeologiczne prowadzone przy zespole klasztornym O.O. Dominikanów stanowią etap kompleksowych prac konserwatorskich. W poprzednim sezonie badawczym w 1976 r.; w wyniku eksploracji wykopu II odkryto mur kamienny biegnący równolegle do fundamentów istniejącego obecnie skrzydła budowli. Stopa muru usytuowana była na głębokości 5 m na podłożu lessowym. Na głębokości 3,80 m natrafiono na relikty drewnianego obiektu o stosunkowo dobrze zachowanej podłodze, który istniał w fazie poprzedzającej budowę muru. Z wypełnika obiektu i z przykrywających go warstw wydobyto przedmioty metalowe, okucia, kłódki, oraz duże ilości ułamków naczyń, głównie późnośredniowiecznych z XIV - XV wieku.

W 1977 r. eksplorowano kolejny wykop nr III stanowiący poszerzenie wykopu II. Stwierdzono dalszy przebieg muru kamiennego, w którym znajdował się przesklepiony otwór, częściowo zamurowany. Trudno jest w tej chwili odpowiedzieć na pytanie, czy odkryte relikty architektury należy wiązać z XIV - to wiecznym miejskim murem obronnym. Problem ten będzie zapewne wyjaśniony w trakcie dalszych prac, a głównie badań architektonicznych. W wyniku eksploracji wykopu III stwierdzono, że z relikdami drewnianego obiektu, odkrytego na głębokości 3,80 - 4 m wiąże się palenisko obmurowane tzw. gotycką cegłą. W obrębie paleniska znaleziono okruchy miedzi i ołowiu, 2 kamienne formy odlewnicze i ceramikę późnośredniowieczną. Układ stratygraficzny w obrębie całego wykopu był nienaruszony i dobrze czytelny, a warstwy zawierały licznie występujący materiał zabytkowy. Najstarszy poziom osadniczy pochodzi z przełomu wczesnego i późnego średniowiecza. Kolejne warstwy o dużej miąższości datowane są na okres późnośredniowieczny XIV-XV wiek. Datowanie takie potwierdzają cechy charakteryzujące ceramikę, a także znaleziona moneta - półgrosz koronny Władysława Jagiełły.

Badania będą kontynuowane.